

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/135/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824200635
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5824200635.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, vo veci starostlivosti o maloletého A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov - matky: D. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., G. H. I. XXXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hovan a Hospúdko, s.r.o., so sídlom Spišská Nová Ves, M. Gorkého 8, IČO: 47 233 419 a otca: B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. K., F. XXX, zastúpeného JUDr. Katarínou Filipovičovou, advokátkou, so sídlom v Žiline, Vajanského 2786/2, za účasti Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu v Námestove č.k. 7P/51/2024-60 zo dňa 30.04.2024, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo formou neodkladného opatrenia dočasne zveril maloletého A. B. C. do osobnej starostlivosti matky. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 100,- Eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred a upravil mu zároveň styk s maloletým synom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň kalendárneho roka od piatka 16:00 hod. do nedele 17:00 hod., keď si dieťa prevezme v mieste bydliska matky, kde ho aj v stanovenú dobu odovzdá. Neodkladné opatrenie trvá do skončenia konania vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému vedenej na tamom súde pod sp.zn. 18P/33/2024. Vo zvyšku návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 2 ods.1 CMP v spojení s ust. § 325 ods. 1 CSP, keď na základe osvedčených skutočností dospel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi. Rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti po tom, čo sa matka s maloletým synom odsťahovala do F.. Za takéhoto stavu mal súd prvej inštancie za to, že je v záujme maloletého zachovať stabilitu výchovného prostredia a maloletého dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky. Mal taktiež za to, že vzhľadom na konflikt medzi rodičmi, ale aj to, že maloletý momentálne s matkou býva v F., nie sú splnené podmienky na zverenie maloletého do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, a preto je potrebné dočasne zveriť maloletého do výlučnej starostlivosti matky. V záujme zachovania citových a rodinných väzieb medzi otcom a synom zároveň súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým - každý nepárny týždeň kalendárneho roka od piatka od 16:00 hod. do nedele do 17:00 hod. po tom, čo otec zaviazal zároveň prispievať na výživu maloletého sumou 100,- Eur mesačne, ktorú sumu považoval za dostatočnú na to, aby nedošlo k ohrozeniu zabezpečenia základných potrieb maloletého dieťaťa.

Pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania vychádzal z ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietnuť. V prípade, ak by odvolací súd považoval prvoinštančné rozhodnutie za vecne správne, žiadal rozšíriť styk s maloletým synom s tým, že sa bude môcť so synom stretávať v každom párnom kalendárnom týždni v utorok a štvrtok od 15:00 hod. do 18:30 hod., pričom k odovzdaniu dieťaťa by malo zásadne dochádzať v mieste pôvodného bydliska dieťaťa. Poukazoval na nedostatočné zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia s tým, že takýmto postupom došlo zo strany súdu prvej inštancie k zásahu do jeho práva na spravodlivý proces. Matka sa s dieťaťom odsťahovala bez jeho súhlasu, na ktorú okolnosť prvoinštančný súd neprihliadol. Vyhovením návrhu matky a popretím návrhu otca došlo k legalizácii potencionálne protiprávneho a nekorektného správania matky, ktorá celkom zjavne destabilizuje psychiku maloletého dieťaťa vytrhnutím ho z prostredia a kolektívu, v ktorom vyrastalo a bolo naň zvyknuté. Došlo i k pretrhaniu sociálnych väzieb v tak citlivom veku, ktorý predchádza nástupu maloletého dieťaťa do 1. ročníka základnej školy a prenáša na neho bremeno rozhodovania so snahou o zásadné obmedzenie starostlivosti a výchovy zo strany otca. Súd prvej inštancie taktiež neprípustným spôsobom prejudikoval rozhodnutie vo veci samej, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje nemožnosť striedavej starostlivosti u rodičov maloletého, z dôvodu pretrvávajúcich vzájomných konfliktov, pričom v tomto smere prakticky ešte nebolo vo veci vykonané žiadne dokazovanie. Poprel taktiež vyjadrenia matky, ktorými sa snaží zavádzať súd o jeho mimoriadnej pracovnej vyťaženosť, pre ktorú údajne nezabezpečoval starostlivosť o syna. Pre neho je maloletý A. vždy prioritou a jeho potrebám prispôboval vždy svoj program. Matka naopak od otca na jednej strane vyžadovala absolútne finančné zabezpečenie všetkých potrieb maloletého dieťaťa, ako aj jej samotnej, na strane druhej vyžadovala, aby bol neustále k dispozícii, pričom takéto jej správanie hraničilo až so šikanou. Zdôraznil, že napadnutým rozhodnutím došlo jednoznačne k zásahu do jeho práv na starostlivosť o spoločné maloleté dieťa, do súkromného rodinného života, ale primárne je takéto svojvoľné správanie matky v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa.

3. Matka vo svojom vyjadrení prostredníctvom právneho zástupcu žiadala napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. V žiadnom prípade podľa jej názoru nemožno konštatovať, že by sa jednalo o arbitrárne rozhodnutie bez náležitého odôvodnenia, keďže pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd vychádza len z osvedčených skutočností, nevykonáva dokazovanie, a teda ani v odôvodnení nevyhodnocuje dôkazy. Účelné opatrenie je dočasné zabezpečenie, resp. zastabilizovanie situácie na strane maloletého dieťaťa v kontexte k aktuálnej životnej situácii matky. Ak súd zúžil rozsah styku, ktorý navrhovala matka, je nutné konštatovať, že v čase rozhodovania súd vlastne reflektoval na súčasné možnosti maloletého dieťaťa a jeho záujem vzhľadom na predškolskú dochádzku a krúžky maloletého súvisiace s prípravou na povinnú školskú dochádzku. Otec ani v minulosti v Materskej škole v J. K. nevyzdvihoval dieťa počas troch rokov, odkedy tam maloletý A. nastúpil a celkovo podľa jej názoru ho bol vyzdvihnúť z predškolského zariadenia možno dvakrát. Nepoprela, že pre zdravý vývoj dieťaťa je najlepšia prítomnosť obidvoch rodičov, no v prípade, že dieťa vyrastá v toxickom stresujúcom prostredí, kde je značne ohrozený jeho psychický vývin, a to najmä dlhodobým niekoľkoročným nevhodným správaním zo strany otca, je dôležité, aby dieťa malo zabezpečený hlavne pokojný domov. V spoločnej domácnosti bývala do júna 2023, ktorú otec opustil po hádke na spoločnej dovolenke a postupne si musela riešiť svoju situáciu i vzhľadom na postoj otca, ako i na svoje majetkové možnosti. Syn podľa jej názoru sa veľmi rýchlo adaptoval na nové prostredie, je nepochybné, že situáciu s presťahovaním matky a dieťaťa vyvolal len a len otec, keď menil svoje stanoviská a nakoniec sa matke vyhrážal, že nie je schopný a spôsobilý platiť nájomné prenajímateľovi bytu, kde naposledy matka s dieťaťom žila.

4. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie s tým, že sa jedná o dočasné rozhodnutie a súd o konečnej úprave rozhodne po dôsledne vykonanom dokazovaní rozhodnutím vo veci samej.

5. V priebehu odvolacieho konania oznámila vstup do konania Okresná prokuratúra v Dolnom Kubíne (listom zo dňa 04.06.2024, č.l. 155 spisu) s tým, že sa bližšie k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahom danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Zákonná úprava neodkladných opatrení umožňuje súdu riešiť situáciu, keď je potrebné okamžite upraviť pomery medzi účastníkmi. Pri úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom bude nariadenie neodkladného opatrenia spravidla prichádzať do úvahy vtedy, ak je ohrozený zdravý vývoj dieťaťa, ale aj v prípade konfliktnej situácie medzi rodičmi, ktorá má za následok rozdelenie spoločnej domácnosti a rodičia nie sú schopní sa dohodnúť na dočasnej úprave výkonu rodičovských práv v priebehu konania o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Pri rozhodovaní súd vždy vychádza z osvedčených skutočností, ktoré existujú v čase rozhodovania, pričom je potrebné zdôrazniť, že sa jedná o výnimočné a dočasné opatrenie, ktorým súd neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, kde bude môcť rozhodnúť až po vykonaní riadneho dokazovania a jeho zákonnom vyhodnotení.

8. Vychádzajúc z týchto skutočností súd prvej inštancie postupoval správne, keď po tom, čo zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti (matka s maloletým synom v súčasnej dobe žije u svojej matky), rozhodoval o dočasnej úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na základe návrhu matky. V situácii, kedy sa maloleté dieťa bez vlastného zavinenia ocitlo uprostred konfliktu medzi rodičmi, ktorí sa nevedia dohodnúť na výkone svojich rodičovských práv a povinností, dospel i odvolací súd k presvedčeniu, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi účastníkmi. Z doteraz osvedčených skutočností, ako i z vyjadrenia samotného kolízneho opatrovníka, neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa, a preto i odvolací súd dospel k presvedčeniu, že dočasné zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky nie je v rozpore s jeho záujmami a neohrozuje ani zdravý vývoj dieťaťa. Záujem maloletého dieťaťa v tomto prípade je vždy na prvom mieste bez ohľadu na to, akým spôsobom ku vzniku konkrétnej konfliktnej situácie medzi rodičmi došlo. Skutočností, na ktoré poukazovali rodičia v priebehu odvolacieho konania, keď sa navzájom obviňovali zo vzniknutej situácie, budú predmetom dokazovania vo veci samej, kde tak, ako je už vyššie uvedené, súd vyhodnotí všetky zákonom vykonané dôkazy.

9. Následne súd prvej inštancie správne postupoval i v tom, keď v záujme zabezpečenia potrieb maloletého dieťaťa dočasne uložil otcovi platiť výživné v nevyhnutnom rozsahu vo výške 100,- Eur a zároveň v záujme zachovania citových väzieb medzi otcom a synom dočasne upravil i styk otca s maloletým. Rozsah styku tak, ako ho upravil súd prvej inštancie, je i podľa názoru odvolacieho súdu dočasne primeraným, keďže jeho účelom je zachovanie citových väzieb medzi rodičom a dieťaťom tak, aby nedošlo k postupnému odcudzeniu, resp. ochladnutiu vzájomných vzťahov, a preto aj v týchto častiach odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. Záverom je potrebné zdôrazniť i s prihliadnutím na odvolaciu námietku otca, že neodkladným opatrením sa neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej, a teda ani otázka prípadnej striedavej starostlivosti rodičov. Pokiaľ i súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že nie sú splnené podmienky pre zverenie syna do striedavej starostlivosti, zrejme tým mal na mysli zverenie dieťaťa formou neodkladného opatrenia a nie rozsudkom vo veci samej, lebo ani prípadný konflikt medzi rodičmi, nemožno v každom prípade vyhodnotiť ako prekážku v striedavej starostlivosti bez toho, aby sa súd podrobne zaoberal i príčinou vzniknutého konfliktu a ďalšími okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o výkone rodičovských práv.

11. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd vychádzal z ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).